

Jeg vil godt sige, at vi generelt i Venstre er positive over for, at denne gruppe nu kan komme ind og få noget videreuddannelse. For det kan man jo godt kalde det, når man kan gå ind og styrke deres skolegang. Det her drejer sig jo tit om en gruppe, der ikke – i hvert fald for de ældstes vedkommende – har haft muligheden, og i hvert fald har de ikke har fået nogen lang uddannelse. Så vi opfatter det som noget positivt, hvis de kan komme så langt, at de har fået overvundet den negative indstilling til skolen, som en del af dem sikkert har, og få sat sig på skolebænken igen.

Efter disse indledende øvelser vil jeg sige, at der selvfølgelig også er nogle elementer i det her lovforslag, som vi ønsker noget bedre belyst, bl.a. hvordan man har fundet frem til, der lige skal være ca. 300.000, der er svage læsere, for det er jo ved siden af den gruppe, vi har, der er ordblinde. Er det, fordi det generelt har været galt med undervisningen? Hvad er det, der ligger her? I hvert fald er vi glade for det tilsagn, som Venstre og De Konservative fik ved den forespørgsel, der var den 29. november sidste år, hvor undervisningsministeren lovede, at man ville være med til at sikre kvaliteten i undervisningen.

Med det, der er oplyst her, nemlig at undervisningen kan ske i sammenhæng med oplysningsforbundene, oplever Venstre i hvert fald, at der her er en meget naturlig opgave for oplysningsforbundene. Jeg sætter en tyk streg under, at vi altså har flere oplysningsforbund her i landet, og det vil være meget ulykkeligt, om det gik i den retning, at det ikke blev lagt bredt ud.

Så er der en anden ting: Hvordan havde man tænkt sig det? Lægges det bare frit op? Drejer det sig om, at man vil tale om en heltidsundervisning? Har man taget stilling til størrelsen af hold? For Venstre at se hænger dette lovforslag altså meget sammen med andre tiltag på voksenundervisningsområdet, f.eks. daghøjskoleloven, voksenuddannelsesloven og VUC-loven. Er det sådan, at man kan tilbyde daghøjskole og så køre den undervisning ind her? Jeg tror, vi bliver nødt til at se det her – det vil vi i hvert fald – i en større sammenhæng, sådan at vi nok får tilgodeset denne gruppe, men at vi ikke sidder og laver en lovgivning, hvor vi skyder dobbelt økonomisk dækning ind. Det er noget af den bekymring, vi godt kan have.

Så er vi inde på økonomien. Der har vi heller ikke noget overordnet. Er det et tagselvbord? Hvor er grænserne for, hvad det her må koste?

Vi ser bare, at amterne vil blive dækket økonomisk ind over bloktilskuddet. Hvordan vil man styre det her? Det positive i det er, at man her siger: Vi vil gerne være med til at målrette nogle lærere til den her undervisning, for jeg tror nemlig, at de i nogle sammenhænge skal have nogle bestemte kvalifikationer. Det kan da godt være, at vi her måske skal have lærere, der også kender noget mere til det virkelige liv ude på arbejdspladserne, end man normalt har, for det må i mange sammenhænge være dem, der også skal være udgangspunktet.

Jeg vil rose ministeren for, at han her finder nogle penge inden for sit eget ministeriums rammer til uddannelse af disse lærere. Det er også en god ting, at der bliver en evaluering her, sådan at vi kan se, hvilke resultater der kommer ud af det.

Vi skal ikke ind og måle her, hvor meget bedre man har fået lært at læse, men hvordan man kan bruge det, man læser, og måle, hvordan der bliver taget imod det, og hvad det er for nogle grupper, der har gavn af det. Så kan vi bagefter begynde at diskutere og skændes om, hvorvidt det beløb, der er afsat til det, er det rigtige, men det må ikke være det, der er det overordnede i det her.

Jeg håber på, at vi får et positivt udvalgsarbejde, for der er mange elementer i det, der kan være spændende, men der er altså også ting, som vi gerne vil have yderligere belyst.

Eva Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti er naturligvis principielt også tilhænger af at styrke voksenuddannelserne og voksenuddannelsesområdet, men jeg vil dog i den forbindelse gerne understrege, at vi ikke er sikre på, at uddannelse er svaret på ethvert problem i dette land, lige så lidt som vi er sikre på, at tanken om, at den dårligst uddannede gruppe skal uddannes hele tiden, ikke kan udvikle sig til et danaidernes kar.

Men når dette er sagt, vil vi da gerne understrege – hvis de 300.000, der tales om i lovforslagets bemærkninger, er den gruppe mennesker, der ellers karakteriseres som funktionelle analfabeter – at vi er helt enige i, at denne gruppe mennesker har behov for et efteruddannelses tilbud eller måske i nogle situationer næsten det, man kunne kalde bare et uddannelsesstilbud, som kan hjælpe dem og få dem til at fungere i dagens samfund. Men hvor de 300.000 præcis stammer fra, kan vi ikke se nogen argumentation for, men det kan vi jo formodentlig få oplyst her eller under udvalgsarbejdet.